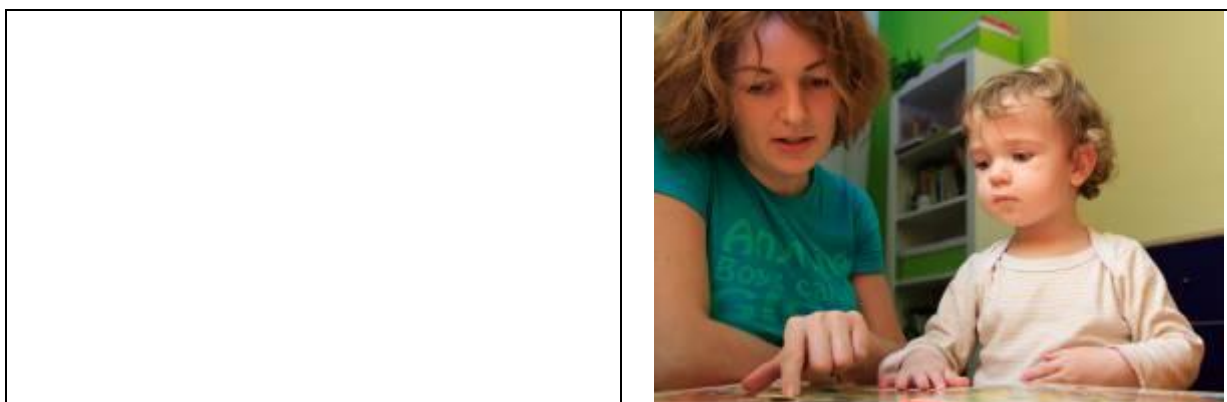

I genialita může být potlačena

Všichni na svět přicházíme jako jedinečné bytosti a to, jak se bude vyvíjet naše další jedinečnost, talentové vlohy a genialita závisí v podstatě na několika drobných faktorech, které ale mají obrovský dosah na další vývoj jedince.

Mozek je v době svého vývoje řízen stejnými mechanismy u všech lidských tvorů. Od 42. dne od početí se staví obrovská neuronová síť rychlostí 9600 neuronů na vteřinu a tyto neurony se mezi sebou začínají spojovat až do výše 15 000 spojení na jeden neuron.

Během tohoto vývoje do sebe jedinec nasává vše, co kolem sebe vnímá ať už smyslově či mimosmyslově. Od 42. dne od našeho stvoření jsme vychovávaní, programováni a předurčován k životu, který budeme během následujících desetiletí žít. Někteří mají tu čest, že životem proklouzávají a jiní se s mačetou v ruce musí prokletit pralesem. Někdo má cestu hladkou, plnou potěšení a jiný trnitou, plnou kamení.

Každý člověk je někde originální, unikátní a nedostižný ostatními. Nám připadá, že je to pouze někdo. Není tomu ale tak. Každý má v sobě svého genia, jenom to nemusí být pro ostatní vidět.

Někdo hraje brzy na hudební nástroj, jiný perfektně šije, jiný vaří či sportuje. Genialitu pozorujeme již v raném věku a záleží jenom na nás, jak dětem umožníme ji rozvinout do plnosti.

Jsou ale mnozí nepoučení rodiče, jenž v neznalosti zákonů psychiky doslova udusí vlohy svého dítěte nevhodnými tvrzeními typu „To bys měl“ a „Toto pro tebe není vhodné“ „Toto nedělej a to dělej“ místo toho, aby dali volný průchod přirozenému dětskému chtění a touze. Často při pozorování rodičů na veřejnosti bych jim děti raději odebral a dal je do dětského domova. Tam by se kolikrát měli lépe, než ve společném životě s rodiči nevzdělanci. Oni, i když si myslí, že dávají svým potomkům to nejlepší, je první do dalšího života.

V dospělosti pak jedinci nechápou zdroj svých zarmocení a nepříjemných myšlenek, špatných vztahů a nízkého sebevědomí. Kdesi v nich dřímá velká síla, která byla kdysi dávno zatlačena vychovateli do pozadí. Sice ještě malinko doutná, ale kdo ví, zda se ji ještě podaří rozfoukat.

Setkal jsem se s jednou paní, která se již ve 4 letech naučila sama číst a psát. Během výuky na škole nepotřebovala učebnice a k zapamatování látky jí stačil výklad na hodinách. Dokázala si zapamatovat 50 náhodně zvolených čísel či slov a během studia na vysoké škole měla nevídané výsledky. Přesto však byla celou dobu považována rodiči jako nevyhovující a nedostačující.

S tímto pocitem vstoupila do dospělosti a i když měla mozek genia, nikdy se nezalíbila sama sobě. Vždy měla pocit, že dělá málo a že je zapotřebí zamakat více. Vysokou školu nedokončila a Nobelovu cenu za chemii nedostala.

A jaké [Emoční rovnice](#) nosila v hlavě? „Rodiče mě obviňovali“, „Byla jsem v nemilosti“, „Prý je chyba ve mně“, Někdy bych raději nežila“, „Jsem si protivná“, „Mámu jsem mohla zklamat“.

S tímto emočním naprogramováním a obrovským výkonem mozku (38×10^{15} operací za vteřinu) nemůžeme očekávat, že mozek jedince upřednostní vrozenou genialitu a svého majitele zalije příjemnými emocemi při jejím uplatňování. Opak je pravdou.

Na závěr dvě otázky:

1. Člověče, co v tobě doutná? Znáš svoji genialitu?
2. Rodiče, vychováváte správně nebo przníte své milované?

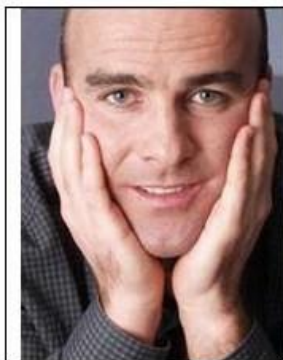
Přečtěte si také:

[Geniální mozek jako superpočítač](#)

[Mozek je silnější, než si myslíme](#)

Objednejte si:

[CD „Odhalte svůj talent“](#)

© **Napsal ing. Aleš Kalina**

Kouč v oblasti osobního rozvoje

kalina@mujkouc.cz

www.mujvztah.cz

www.life-clinic.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujkouc.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.